

dette Punkt at lade vore Naborigers Love afgibe Kettesnoeren.

Hvad de praktiske Resultater angaar, har jeg under min ca. 20aarige Beseftigelse med Patentsager haft Lejlighed til at se, at den Undersøgelse, der finder Sted, er aldeles illusorisk til at forhindre Patents Meddelelse paa Opfindelser, der ikke ere nye. Endskønt Patentamtet i Tyskland ikke alene har et betydeligt Materiale i det overordentlig store tekniske Bibliotek, men ogsaa disponerer over et meget stort Antal Undersøgere, kunde jeg anføre flere Eksempler paa det illusoriske ved Patentamtets Undersøgelse, men skal kun fra min Praksis anføre følgende Tilfælde. Et Patent ansøgte for en dansk Mand samtidig i Tyskland, Sverige og Norge. I Tyskland meddeltes Patentet uden Indsigelse, endog usædvanlig hurtigt; i Sverige blev det nægtet som ikke værende en ny Opfindelse under Henviisning til et thst Patent, hvilket imidlertid ved nærmere Undersøgelse viste sig kun at være tilnærmelsesvis lignende, hvorfor ogsaa efter nye Oplysningers Meddelelse Patentet blev meddelt for Sverige. For Norges Bedkommende henvistes til et andet lignende thst Patent, men ogsaa her lykkedes det at opnaa Patent efter Paavisning af, at det omhandlede thste dog afveg fra det ansøgte. Opfinderen maatte nu efter Undersøgelsen i de 3 Lande anse sig saa godt som sikker paa, at hans Patent var aldeles gyldigt, og det viste sig ogsaa, at der straks var Liebhaveere til at afkøbe ham det. Køberen vilde imidlertid være yderligere sikker i sin Sag og lod paa egen Bekostning foretage Undersøgelse af de i Tyskland udtagne Patenter, hvorved det viste sig, at den nu patenterede Konstruktion ca. 2 Aar forud var patenteret for en anden i Tyskland, saa at det nye Patent altsaa var aldeles værdiløst i alle 3 Lande.

Ved Udtagelse af Patenter i de Lande, hvor Undersøgelse finder Sted, har det derhos ofte vist sig, at Patent paa samme Opfindelse tilstaaes i det ene Land men nægtes i det andet, endskønt Lovenes Forrifter ere ens, hvoraf tilstrækkeligt fremgaar Undersøgelserns Utilstrækkelighed og Annytte.

Under de nuværende Forhold her i Landet, hvor Undersøgelsen efter Bevillingens Ordlyd kun behøver at gaa ud paa, om Opfindelsen tidligere er bragt til Udførelse her i Landet, og hvor denne foretages for hvert enkelt Tilfælde af en i de specielle Forhold særlig kyndig Autoritet, bestandig den samme

Person i den samme Klasse af Opfindelser, findes der forholdsvis ikke saa Patenter tilstaaede, naaget deres Genstand tidligere har været bragt til Udførelse her i Riget, for ikke at tale om, at der med et forholdsvis kort Mellemrum er bevilget Patent paa den samme Genstand.

Efter det Anførte tør jeg paastaa, at der ved den tilfattede Bestemmelse om en Undersøgelse af Opfindelsens Nyhed kun vil opnaas, at Patentkommissionen paabyrdes med et den som Pligt paalagt Arbejde, som ikke kan udføres paa en fyldestgørende Maade, og vil medføre Ulemper ved det officielle Præg og den moraliske Garanti, der gives Patentet som ny Opfindelse, medens ganske det samme kan opnaas alene ved Bestemmelsen om Patentbegæringens Fremlæggelse med Ret for Enhver til at fremsætte Indsigelser, uden at de uheldige Følger fremkomme.

I Henhold til det Foranstaaende tillader jeg mig at foreslaa, at Forslag til Lov om Patenter undergaar følgende Forandringer:

§ 14 affattes Begyndelsen saaledes — idet første Linie udgaar —

„Naar Ansøgningen er indleveret, undersøger Patentkommissionen, om Ansøgningen angaar en Opfindelse, der efter Bestemmelserne i § 1 ikke kan gøres til Genstand for Patentet, og om Ansøgningen fyldestgør Forrifterne i §§ 11, 12 og 13.

§ 15 udgaar.

§ 16 bliver § 15 og indledes saaledes:

„Er der ved den i § 14 omhandlede Undersøgelse Intet fundet at erindre imod Meddelelsen af Patentet, udsteder Patentkommissionen . . . .“

Som Følge heraf udgaar da Linie 1, og Begyndelsen af Linie 2 i Forslagets § 16.

§ 18, der bliver § 17, affattes saaledes:

Naar den i foregaaende Paragraf omhandlede Frist er udløben, afgør Patentkommissionen paa Grundlag af de ved Indsigelserne, hvorunder ogsaa saadanne, der gaa ud paa, at Opfindelsen ikke er ny, fremkomne Oplysninger, om Ansøgeren skal anses berettiget til at erholde det ansøgte Patent eller om Ansøgningen skal afslaaes.

Kommissionen fatter sin Beslutning inden 16 Uger efter Bekendtgørelsen. Kommissionen er berettiget til at indhente Erklæring fra Myndigheder og Andre, der maatte have særlig Sagkundskab angaaende den paagældende Opfindelse.